

ministerielle Urtegaard. Jeg har den Fornemmelse, naar jeg skuer ud i Fremtiden, at saa forvinde de andre Miniistre ligesom i Taagen, og jeg ser den ærede Minister som en Art Kansler gro frem i de Kombinationer, som Fremtiden danner. Derfor forstaaer jeg meget vel, at det ærede Flertal har ikke ringe Lykt til at give den ærede Minister en saadan Tillidserklæring, som dette Forslag indeholder. Thi hvad er det, den ærede Minister faar i dette Forslag med dens § 1 og dens § 2. Han faar det i sin Haand at give Koncession til de 27 Jærnbaner eller lade være at give Koncession, aldeles som han vil. Den Myndighed plejede vi ikke i gamle Dage at lægge i hans Hænder. Den ærede Minister vilde ganske sikkert, saa vidt jeg forstod ham, føle sig delvis bunden over for saadanne Forslag, over for hvilke han ikke havde taget Reservation; der vilde han kunne opfatte Bemyndigelse som en Forpligtelse. Men jeg vil dog gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa — den ærede Minister behøver jeg ikke at gøre opmærksom derpaa — at skulde hans sagkyndige Ingeniører og Teknikere paa et senere Standpunkt komme til at fraraade ham af forskellige Grunde et saadant Forslag, som han nu i dette Øjeblik mener kan være fornuftigt og rimeligt, saa vilde han aldeles ikke kunne føle sig, ja saa burde han end ikke føle sig forpligtet ved det, han har udtalt her i Salen. Han kan umulig tage en saadan Stilling over for disse Forslag, især naar de ere knyttede sammen med saa mange andre finansielle og tekniske Overvejelser, at han paa nogen Maade kan føle sig absolut forpligtet. Dette er ikke en Lov, hvorved vi forpligte ham til at give Koncession til Jærnbaner, som man ønsker byggede, men et Lovforslag — eller, hvis det bliver vedtaget, en Lov — hvorved Indenrigsministeren, hvis han vil, hvis han har Lykt dertil, kan give Koncession paa visse Jærnbaner, dog kun inden for det begrænset Tidrum; thi det er jo saaledes, at denne Bemyndigelse træder ud af Kraft samtidig med Lovens selv, altsaa om 3 Aar. Og hvor let vil det nu ikke være for den ærede Minister at trække sine Overvejelser ud i Løbet af disse 3 Aar, saa at han allerede af den Grund vil, hvis han ønsker det, kunne blive fri for at give den Bemyndigelse, der her er Tale om. Ja, da rimeligvis den ærede Minister har mange sagkyndige at søge til, og disse ved en Stæbnens uransagelige Visdom pleje at have den Mening, Ministeren ønsker, de skulde have — det er i alt Fald mange Gange flæk — kunde man vel tænke sig, at de paa et senere Tidspunkt netop kom til

den Anskuelse over for en eller anden Bane, som den ærede Minister netop da ønsker. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at vi have givet Indenrigsministeren en Tillidserklæring med Hensyn til Jærnbanebygning her i Landet, som jeg tror endnu ikke nogen Minister her i Landet har faaet. Men Ministeren har jo ogsaa vist saadanne Egenstaber i de sidste Aar, som jeg forstaaer i den Grad fortjener Flertallets Paastønnelse, at det gjerne vil gaa med dertil. Jeg har imidlertid ikke den samme varme Paastønnelse i mit Hjerte af den ærede Ministers Færd. Det er ikke mig muligt at stelne ham ud fra hans Kolleger i Regeringen, fra den Politik, der drives af den Regering, som i Øjeblikket sidder, saa at jeg kan gøre ham til en glorios Undtagelse fra den Regering, som sidder. (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Det ønsker jeg heller ikke!) Nej, det kan jo nok være, at Ministeren ønsker at saa baade i Pose og Sæk; han ønsker paa en Gang at bevare sin Stilling som Medlem af Regeringen og samtidig dog at hylbes af dette Flertal her i Salen, som er saa villigt til at yde ham Paastønnelse. Vi have jo set baade paa Tryk og her i Salen megen Tak over for den ærede Ministers Fremme af forskellige Lovforslag i de sidste Samlinger. — Nu hørte jeg ganske vist, at den ærede Minister sagde til det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), at naar hans Vædringsforslag bleve vedtagne, bemyndiges Ministeren til at udføre disse Jærnbaner eller lade være at udføre dem, ligesom han selv vilde. Men affurat den samme Bemyndigelse havde jo Ministeren i Forvejen. Nej, i Virkeligheden er det ærede Medlems Forslag en Reservation, det er dog en lille Begrænsning over for den ærede Ministers Magtfuldkommenhed, og jeg forstaaer saa godt, at Ministeren ikke ønsker en saadan Begrænsning vedtagen. Bemyndigelsen, det uindskrænkede Herredømme over de 27 Jærnbaner, det staaer jo lige fuldt, enten dette Vædringsforslag vedtages eller ej, men ganske sikkert det begrænses en Smule ved Vædringsforslaget, derfor synes jeg nok, det er rigtigt, naar Ministeren siger: Jeg ønsker ingen Begrænsning, det er mig behageligt at staa saaledes, som Folketingets Flertal stiller mig, ganske frit. Jeg begriber altsaa ikke, hvad den ærede Minister mente med det, han sagde til det ærede Medlem fra Ringløbing, at dennes Forslag skulde være en større Bemyndigelse, end Ministeren havde i Forvejen. Det er saare langt fra, thi det sætter endog Grænse for, dels naar Ministeren skal begynde, dels